

[Arne Larsen.]

helt fremmede; man har dog tid efter anden hørt noget også herom fra regeringsside.

Igennem dagspressen har man erfaret, at der er taget initiativ til forhandlinger mellem Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation. Også disse forhandlinger tilstræbes tilendebragt inden den 15. februar, for at forhandlingsresultatet kan indgå i regeringens overvejelser om den kommende boligpolitik. Forhandlingerne skulle gå ud på en normalisering af forholdene på boligmarkedet, så man kom bort fra de nuværende restriktioner i visse områder af landet, sådan at den midlertidige lov om lejeregulering kunne ophæves.

Jeg skal ikke foregribe begivenhedernes gang, men taler de rygter sandt, som man bl. a. kunne læse i Jyllands-Posten for et par dage siden, så er der fremsat udtalelser om, at bestræbelserne skulle gå ud på en fri lejefastsættelse, altså aftalefrihed mellem lejere og ejere. Til gengæld skulle ejerne indrømme lejerne fri bytteret. SF er selvfølgelig glad for, at man omsider har accepteret den fri bytteret, som vi anser for en selvfølgelig ting, men skulle prisen være husleje-forhøjelser, så må jeg straks sige, at det ikke var den måde, vi havde forventet problemet løst på. Der bør ikke handles om denne ret. Den skal ikke være til fals for en eller anden pris, den betyder hverken 10 pct.s eller 20 pct.s lejeforhøjelse generelt. Jeg tror, at man er lidt for tidligt ude, hvis ellers rygterne taler sandt. Det er klart, at vi ikke giver grønt lys for lejeforhøjelser. Vi vil først have konstateret virkningerne af bestræbelserne for at billiggøre det nye byggeri, og de skal være væsentlige, før vi kan sige, at vi har normale forhold på boligmarkedet; SF kan derfor ikke, før disse krav er opfyldt, gå med til at ophæve den midlertidige lovgivning.

Hermed har jeg endnu en gang præciseret SF's stillingtagen til en række vitale boligpolitiske problemer. Også vi er indforstået med, at boligforliget må ophæves. Det har for længst overlevet sig selv og slår slet ikke til i den udvikling, vi er inde i. For os er det imidlertid ikke ligegyldigt, hvad det gamle boligforlig afløses af. Vi har vore bange anelser om, at det under den nuværende regering næppe bliver stort bedre, men vi har på den anden side også på konstruktiv

måde vist folketingets partier, på hvilken måde vi mener problemerne kan løses, og naturligvis håber vi, at alle partier forstår, at SF positivt vil yde sit bidrag. Vi håber på den samme indstilling hos de øvrige partier; så er der netop håb om, at vi i 1970'erne får en virkelig og tilbunds-gående løsning af boligproblemet.

Sigsgaard: Jeg tror, det er vanskeligt at diskutere de forslag, der ligger på bordet i dag, uden at gøre sig klart, at de må ses på baggrund af hele den økonomiske politik, og det er det jo sværere og sværere at skjule, at regeringens økonomiske politik har været lidt af en fadæse. Renten stiger; det betyder, at boligen fordyres, og at også andre nødvendige investeringer vanskeliggøres og fordyres. Priserne stiger, skatterne stiger kolossalt, selvfølgelig mest for folk med jævne og små indkomster; de velstillede har fået bedre afskrivningsregler og lavere formueskat, og mange af dem snyder i skat. De små lønstigninger er for længst slugt. Uroen begynder på arbejdspladserne, hvor det mærkes, at lønningsposen bliver mindre værd. Smedeformanden og arbejdsgiverne prøver nu på at holde arbejderne i ro, men lykkes det? Kildeskattens finesser er ved at gå op f. eks. for tjenestemænd og funktionærer; de har indset, at den giver arbejdsgiverne og folk i de såkaldt liberale erhverv en stor gratis kassekredit, som betales af lønmodtagerne. De højt-lønnedes skat er lavere, end de fleste af dem havde ventet, de lavtlønnede og pensionisterne har derimod fået et chok; ophævelsen af sambeskatningen har nemlig ramt dem. Og dér rejser sig også spørgsmålet: vil de finde sig i det?

På mange områder trækker det altså op til uvejrlig for regeringen, og noget måtte der jo så ske, noget måtte den finde på. Kaoset på obligationsmarkedet kunne enhver få øje på, altså greb regeringen ind her, men den glemte at spørge, hvorfor kurserne er raslet ned. Det skyldes bl. a., at de planløse investeringer har været for store i visse dele af industrien og serviceerhvervene, og at obligationsudbuddet er overdimensioneret på grund af genbelåning, som igen er mulig-gjort af de opskruede ejendoms-værdier, som jordspekulationen har medført. Det stigende obligationsudbud skyldes også, at